

–перевірка дотримання калькуляційних цін та перевірка ціноутворення, відвантаження продукції пов'язаним особам;

–перевірка відповідності даних первинних документів договорам і обліковим реєстрам;

–перевірка правильності відображення суми дебіторської заборгованості на рахунках бухгалтерського обліку, а також своєчасності розрахунків покупців за реалізовану продукцію (виконані роботи, надані послуги) та повноти і правильності оприбуткування готівки;

–правильність визначення і законність відображення доходу від реалізації продукції в рахунках бухгалтерського обліку;

–правильність ведення аналітичного і синтетичного обліку;

–правильність відображення даних про угоди, які здійснюються на бартерній основі та з пов'язаними особами, а також правильність визначення фінансового результату від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);

–перевірка повноти відображення доходів за звітний період. При перевірці обліку доходів важливим кроком також є перевірка інших операційних доходів [1-3].

Проведення аудиту на підприємстві дає змогу виявити всі в обліку і аналізі прибутку і відображені його у фінансовій звітності, що забезпечує не тільки перевірку достовірності інформації, а й розробку пропозицій з оптимізації господарської діяльності підприємства.

Список літератури: 1. Кулаковська Л.П. Організація і методика аудиту / Л.П. Кулаковська, Ю.В. Піча. – К.: Каравела, 2009. – 544 с. 2. Каменська Т.О. Облік, аналіз та внутрішній аудит витрат виробництва /Т.О.Каменська, І.І.Пилипенко, О.Ю. Редько // навч. посібник. – К.: ІВЦ Дерстату України, 2007. – 128 с. 3. Сопко В. Завдання внутрішнього аудиту витрат і доходів підприємства [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://sophus.at.ua/publ/2015_03_27/sekcija_6_2015_03_27/.

РЕТА М.В., к.е.н., доцент, НТУ «ХПІ»

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Сучасні зміни напрямків управління, пов'язані з переходом від корпоративної до стратегічної концепції, потребують удосконалення інформаційного забезпечення підприємств. Система традиційного бухгалтерського обліку, яка досить

тривалий час була надійним постачальником інформації, перестала повністю задовольняти потреби сучасного менеджменту, що вже на протязі досить тривалого часу підкреслюється у роботах науковців. Наприклад, проф. С. Ф. Голов відмічає, що облікова система може забезпечувати потреби стратегічного менеджменту в різний спосіб, зокрема за рахунок: 1) використання даних обліку для аналізу ринків, на яких діятиме компанія; надання ключової інформації, пов'язаної з обраними стратегіями; 2) забезпечення зворотного зв'язку для моніторингу досягнутих результатів та їх узгодження із стратегічними цілями; 3) надання інформації щодо довгострокових наслідків різних напрямів діяльності [1]. В.З. Семанюк відзначає, що «прерогативою наукових досліджень в галузі обліку повинні стати проблеми теорії та методології створення та обробки інформації для стратегічного управління... Саме тому необхідно враховувати час, ризик, нематеріальні активи, трансакційні витрати, зовнішнє конкурентне середовище тощо» [2]. Отже процес прийняття рішень на сьогоднішній день представляє собою складний процес, який потребує залучення все більшої кількості інформаційних ресурсів, використання новітніх підходів збору і обробки інформації. Таким чином, стратегічна спрямованість обліку є одним з головних напрямків його удосконалення.

Дослідженню підходів до організації стратегічного управлінського обліку присвячені роботи Г. Андрющенка, І. Белоусова, В. Бобиля, М. Бондара, С. Вербовета, Ю. Кузьминського, С. Левицької, В. Моссаковського, А. Шайкана й ін. Серед праць зарубіжних фахівців, що займаються цією проблематикою можливо відзначити роботи І. Ансоффа, К. Друрі, Р. Коха, Т. Лімперга, М. Портера, К. Уорда та ін. Проте багато питань теоретичного та практичного характеру залишаються не вирішеними і дотепер.

Метою дослідження є висвітлення ключових проблем використання стратегічного управлінського обліку на вітчизняних підприємствах.

На сьогоднішній день склалася стала думка про те, що тільки великий бізнес або компанії з іноземним капіталом можуть дозволити собі стратегічне управління, планування та взагалі стратегічне мислення. Формуванню такого патерну сприяє, на нашу думку, дві ключові причини: відсутність сталих (досить прогнозованих) умов господарювання та відсутність ґрунтовних

базових знань стосовно стратегічного обліку та управління.

Умови господарювання в нашій країні, сформовані під впливом нестабільного політичного, фіскального та законодавчого середовища певною мірою ускладнюють можливості застосування стратегічних засад управління, але, незважаючи на несприятливі умови, поступово з'являється бачення того, що побудова значущого бізнесу, прибуткового підприємства, не можливе без використання категорій стратегічного мислення, прийняття ключових рішень з урахування стратегічних горизонтів розвитку. Так чи інакше, історії розвитку успішних світових компаній свідчать про те, що тільки маючи мету, місію та стратегію розвитку можливо створити якісний та конкурентний продукт, незалежно від виду діяльності підприємства та його розміру.

Існуючі нормативно-правові обмеження стосовного вибору методів обліку також призводять до використання не завжди виправданих та ефективних методів збору і обробки інформації, а одночасне ведення декількох видів обліку не досить зручно та економічно доцільно. Отже відсутність організаційно – правових стимулів щодо застосування прогресивних методів обліку, управління, планування також не сприяє втіленню у практику господарювання новітніх підходів.

У той же час, розповсюдженню стратегічних підходів на вітчизняних підприємствах заважає відсутність ґрунтовної теоретичної бази, щодо можливості та доцільності використання певних інструментів стратегічного управлінського обліку у конкретних ситуація або на відповідних етапах розвитку підприємства. Саме відсутність розуміння теоретичних засад, принципів та підходів, у першу чергу, призводить до упередженої свідомої відмови від застосування стратегічного управлінського обліку.

Таким чином, досягнення суттєвих конкурентних переваг вимагає переосмислення загальної системи управління підприємством, зміни концепції його розвитку та застосування новітніх інструментів управління, серед яких досить ефективно можливо використовувати інструментарій стратегічного управлінського обліку. Проте, на нашу думку, однією з головних сучасних проблем впровадження стратегічного управлінського обліку на підприємствах є відсутність доступних, зрозумілих та обґрунтованих методичних пояснень стосовно можливостей, підходів, методів та алгоритмів їх застосування на підприємствах.

Саме ці питання мають стати одними з головних у подальшого дослідженні.

Список літератури: 1. Голов С. Ф. Управлінський облік : підручник / С. Ф. Голов. – 3-тє вид. – К.: Лібра, 2006. – 704 с, с. 509 2. Семанюк В.З. Облік для стратегічного управління: проблеми теоретичної концептуалізації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/12477/1/47_236-241_Vis_722_menegment.pdf 3. Management accounting tools for today and tomorrow // <http://www.cimaglobal.com/>

ЛЕВЧУК О.М., старший викладач кафедри фінансів, обліку і аудиту Харківського економіко – правового університету

РАДЗИВІДЛО А. Я., заступник декана Харківського економіко – правового університету

АСПЕКТИ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ФІНАНСОВОГО І ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ В ПИТАННЯХ ВІДОБРАЖЕННЯ ОБ'ЄКТІВ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

В прийнятій останньої редакції Податкового кодексу України в січні 2015 року певною мірою узгоджено суперечності між податковою та бухгалтерською практикою обліку, проте ще не повністю нівельовані існуючі розбіжності.

Зближення бухгалтерського обліку та податкових розрахунків в тому числі у рамках об'єктів основних засобів досліджені у працях як вітчизняних, так і зарубіжних науковців та практиків. Зокрема, ці питання досліджені у працях: Ф.Ф. Бутинця, І.А. Герасимовича, І.К. Дрозд, М.Я. Дем'яненко, О.Ф. Кирилюк, Ю.В. Ловінської, В.М. Медведєва, М.Ф. Огійчука, В.Ф. Палія, В.К. Савчука, Я.В. Соколова, П.Я. Хомина, В.О. Шевчука та ін.

В чинному Податковому кодексі України п.п. 134.1.1 визначена сума річного бухгалтерського доходу за останній звітний рік, яка впливає на коригування бухгалтерського прибутку .Якщо він менше 20 млн. грн., то об'єкт оподаткування з податку на прибуток можна визначати без коригування бухгалтерського прибутку до оподаткування на податкові різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових років).

Підприємство з об'ємом доходу менше 20 млн. грн. приймає рішення не коригувати бухгалтерський фінансовий результат на податкові різниці. В такому випадку воно забуває, що є окремий податковий облік ОЗ. І надалі воно орієнтується на бухгалтерський